

Október 23.

A mai nap kettős ünnep: egyrészt az '56-os forradalom kitörésére, másfelől a köztársaság kikiáltásának 5. évfordulójára emlékezünk.

'56-ról sokféleképpen megemlékeztek már: volt, hogy titokban, szűk családi körben az áldozatokra emlékezve; volt, hogy nyíltan próbáltak, de ezt nem engedélyezték. Az elmúlt 38 évből 33-ban nem volt ajánlatos az '56-os számot kiejteni. Senki sem gondolta volna még, 1988-ban, hogy egy év múlva az ellenforradalomból forradalom és szabadságharc lesz, az pedig még legmerészebb álmaikban sem szerepelt, hogy 1991-ben október 23-át az országgyűlés nemzeti ünneppé nyilvánítja. Ma, 1994-ben mindenki számára természetes, hogy '56 a magyar nép szabadságküzdelmeinek hosszú sorába tartozik.

Talán éppen ezért, az akkor elesettek iránti megbecsülésből kiáltották ki 1989-ben ezen a napon a köztársaságot. Ezzel tették visszafordíthatatlanná

a változásokat. Azokat a változásokat, amelyek még ma sem fejeződtek be, s amelyek még előreláthatólag évekig eltartanak. Mostanában divatos kifejezéssel élve: hosszú és áldozatos út vezet még Európába.

Pedig a magyar nép már lassan 1100 esztendeje ott él, oda tartozik. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az a sok tudós, költő, művész, aki tevékenyen hozzájárult az európai kultúrához. Sajnos, erről sokan megfeledkeznek, főleg a magukat fejlettnek nevező nyugati államokban. Ezért tehát legyünk azon, hogy őseinkhez méltóan végezzük munkánkat, ezzel szolgálva Magyarország gyarapodását, és öregbítve hírnevét a nagyvilágban. Eközben pedig gondoljunk azokra, aki kis országunk szabadságáért, függetlenségéért harcoltak. Úgy, mint az '56-osok.

Tariné Gyuris Mária
magyar—történelem szakos tanár

Itt van...

„Itt van az ősz, itt van újra.”
Eljött, beköszöntött, vagy inkább „berontott” hozzánk. Ismét hideg van, elmúlt a nyár, kiszínesedett a természet. A fák felöltötték legszebb „levélruhájukat” és elbúcsúztatják a jó időt, a nyári meleget; még egyszer bemutatják milyen szépek, hogy a természet nagy csodái. Ellejtik utolsó táncukat téli szendergésük előtt. (A nappalok egyre rövidülnek.) Kérem, a mindennapi rohanás közben vessünk egy-egy pillantást rájuk, hátha szebb lesz kicsit a napunk — és több melegség a szívünkben.

— Igen,

„Itt van az ősz, itt van újra,
Szép mint mindig éneke
Tudja Isten mi okból szeretem,
de szeretem.”

Kiss Mónika

Takarodó

Szép csendes őszi verset
Szeretnék mondani teneked Uram,
Oly csendeset, mint a futó nyárból
Megmentett emlék, apró virágszirom
S tisztát, mint e halni készülő világot
Magszépítő októberi mosoly.

A fák sárga tollal készülnek repülni
S a horizonton állnak meg talán,
Ezüst torokkal vitáznak a rigók
Tűnődj el század, sok áramvonaladdal,
Együgyűségük tiszta dallamán.

A sürgönypóznák görnyedő derékkal
Húzzák vállukon a lusta drótokat,
Ne küldjetek rajt rémhírt, háborút,
Rontsátok el a gyilkos tankokat!
Fecskék ülnek vonalaik között
Vidám, picurka apró hangjegyek
Szent Ferencke nem csinálna mást,
Mint róluk vezényelné
E vérző, bús világnak
A leggyönyörűbb béke-éneket...

Békességet adj Uram a földnek
És békességes hozzáfordulást,
Békességet harcnak és a vérnek
S a rémületből adj szabadulást.
Takarodót zengess a világnak,
Tisztelegjenek néma fegyverek,
Te följegyezdte anyám ősz haját
S számon tartod a legkisebb szívét.

Csendes, szép őszi verset
Akartam mondani Uram teneked,
Most békét kérek a nyugtalan világnak
Tekintsd anyám ősz haját s a
Legparányibb emberi szívét.

Pusztas Sándor

RADNÓTI MIKLÓS NAPTÁR Október

Hűvös arany szél lobog,
leülnek a vándorok.
Kamra mélyén egér rág,
aranylik fenn a faág.
Minden aranysárga itt,
csapzott sárga zászlait
eldobni még nem meri,
hát lengeti a tengeri.

Kamasz városrész

Több, mint tíz éve hozták az akkori városatyák a rendeletet, hogy a szélmalom mögötti területet felparcellázzák. A tervezői asztalon megálmodták a majdani lakótelep képét. Volt ott iskola, óvoda, ABC, sőt az akkor megjelenő szegedi város térképén még a Jerney (mostani Orczy) utcát össze is kötötték a Gyöngyöspatával. Ígéret volt bőven, de az álmokat a sokat emlegetett „pénzhiány” elmosta. Időközben a gyermekáldás is kisebb lett, így az iskolára és óvodára sem lett szükség.

De mi várt a telektulajdonosokra?

A majdani utcák helyét a villanyoszlopok és vízelvezető (szikkasztó) árkok jelezték. A telkek nagyrészt olajfák borították, egyes alacsony fekvésű telkeken egy-egy nagyobb eső után megállt a víz. Szerencsére az építkezéseket ez nem riasztotta vissza, akik lelki szemeikkel már látták álmaik lakóházát. Gombamódon szaporodtak, emelkedtek ki az épületek a szorgos kezek nyomán. Egyre több helyen költöztek be az új épületekbe. Sorra kiszenvették az infrastruktúra hiányát. Egyes utcák lakói több évig taposták járda hiányában a sarat. Főleg az aszfaltos út mellől érkezők türelme fogyott el gyorsan. Ám lassan elindult társadalmi munkában a járdarakás. Nem sokkal később gázt vezettek lakossági hozzájárulással, majd

lassan megépült az első kohósalakos út is, több utca összefogásával.

Több évvel ezelőtt született meg a csatornázás ötlete, amely nem kis munka árán az idén befejeztetett. Ez szintén a lakosság jelentős anyagi támogatásával. További kohósalakos utak épültek, ezzel szépítve az utcák képét. Időközben a fiatal facsemetek terebélyes fákká nőttek, a virágos előkertek tették hangulatossá a lakótelepet. Egyik kedves ismerősöm szavaival élve: ez a lakótelep a következő évtizedben kertvárossá nővi ki magát.

Természetesen az itt lakóknak is van bőven gondjuk annak ellenére, hogy nagyon sokan „milliomos negyednek” tartják ezt a területet (inkább úgy mondanám, hogy az OTP felé milliomosok.)

Mint minden dorozsmai, itt is nagyon sokan várják a beígért telefonokat. A sok-sok aláírással nyomatékosan adó buszjárat sem akar a lakótelepre megérkezni. Az óránkénti, napközbeni járatok igencsak kevésnek tűnnek. Természetesen itt is található még más bosszúságok is, mint a nagybani piac, de az emberek tűrőképessége szerencsére igen nagy. Az itt élő emberek, mint nagyon sok falusi ember, nem leste-várta a sült galambot, hanem igencsak sokat tett a környezetéért, olykor erején fölüli is.

Szakácsné Molnár Mária

Hogyan tovább?

A Kiskundorozsmai Csatornaműtársulat 1994. szeptember 30. megszűnt, mivel a feladatát befejezte. Joggal merül fel a kérdés, hogy a továbbiakban a fennálló adminisztrációs, és pénzügyi problémákkal hová forduljanak az ügyfelek. Tájékoztatást kaptunk a Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodájától, miszerint akik 1994. július 1-ig befizették az eddigi érdekeltségi hozzájárulásokat a továbbiakban mentesülnek a fizetés alól. A további kölcsönt és a kamatot átvállalta az Önkormányzat és az Építési alapból finanszírozza. Erre azért volt szükség, mert a kialakult új koncepció miatt, a csatornafejlesztés jelentős részét a csatornadíjak egy része adja. Akiknek érdekeltségi hozzájárulásban hátralékuk van, tőlük — megfelelő szankciókkal — a Közigazgatási Iroda pénzügyesei fogják a kamatokkal együtt behajtani.

Hogyan tovább? Kérdezheti bárki, mi lesz a csatornázás jövője? A csatornaműtársulatok mindentűt a városban megszűntek, más elképzelések alapján történik a további építkezés. Az elkövetkezőkben önkormányzati beruházásokként a Vízügyi Alapból a francia CGE céggel együttműködve épülnek újabb csatornák. Hogy jobb vagy rosszabb lesz, ezt előre nehéz megítélni. A tény, hogy a tervezett, a

városra méretezett éves 7 km hosszúság, igencsak lassú fejlődést jelent. Nem beszélve arról, hogy az olyan utcákban, ahol a lakosságnak csak 30–40%-a köt rá a megépített gerincevezetékre, ott nem sokat javul a környezetvédelem helyzete.

Szakácsné Molnár Mária

Kis dorozsmai morbid

Az orvosi rendelőbe általában az egészségre védelme, visszaszerzése miatt megy az életét óvó polgár. Mostanában azonban a dorozsmai rendelő várótermében riasztó hirdetésben biztatja a belépőt egy temetkezési vállalat: halottait bízzuk rá! Hm! „ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel!”

Tüdőbusz

Átkosabb időkben a tüdőszűrést az önkormányzati kirendeltség épületében, a „pártirodán” végezték az értünk aggódó orvosok. Világnézeti-politikai fertőzés és rövid idő alatt még senkit nem ért, viszont meleg volt.

Most a Hivatal előtt egy autóbuszban zajlik a szűrés. Sorban állsz, levetkőzöl, előrearszolsz... egy pillanatilag mozdulatlanul állsz (ne reszkess a hidegtől!) — majd lesodornak a buszról az előre tolongók. Jövőre kis „polszkit” javasunk! Még olcsóbb! És az élet megy tovább!

(szerk.)

Ligetbúcsúztató

Dorozsma tüdeje

Az előző Dorozsmai Naplóban megjelent az újonnan épülő tornacsarnok helyszínrajza. Mivel nem értettem teljesen a rajzot, utána kérdeztem. Magyarázás után a következő gondolatok ébredtek bennem. Ha a csarnok csak a Liget felől lesz megközelíthető, akkor ettől a Ligettől jórészt el is köszönhetünk. Az emberek nem igen vigyáznak, szemetelnek, autókkal képesek bárhová leállni, itt pedig nem fognak majd helyszíni bírságot szedni.

Az 1970-es években, szinte mindenki tudta nélkül a Szövőgyár a Liget végébe, a temetővel pontosan szemben építette meg a gyár derítőt. Nem tudom hány négyzetmétert tulajdonítottak el?

A Brassói utca végében megépült az utolsó ház, teljesen bele a keresztútba. Pár év óta némely háznak hátsó bejárata is van a Liget felől. Fákat és bokrokat vágtak ki ezen célra.

A temetőbe vivő betonút szélén 2 éve valakik kivágtak 6 vagy 8 gyönyörű nagy fát, melyek jelezték, hogy eddig tartott a Liget, — most ez a rész, kocsileálló lett, teherautók részére.

Adja Isten, hogy a csarnok megépüljön, hogy nemes célokot szolgáljon, — mert a sportoláson kívül egy csarnokot lehet használni nagygyűlésekre, koncertekre, különféle kiállításokra — szívemből kívánom, de az biztos, hogy a Liget azután elveszíti ezt a fajta értékét. Már meg van csonkítva, vágják kezét-lábát. Ez volt Dorozsma „tüdeje”. Szegedről ide hozták ki az óvodásokat, kisiskolásokat egész napos programra. Jó levegője volt és különösen délelőtnként madárfüttytől hangos. Még mókust is lehetett látni. Gyönyörű volt teljes nagyságában.

Férjemmel sokat küzdöttünk minden négyzetcentiméterért, hogy megmaradjon — nem sikerült.

Átláthatatlan dzsungel volt az egész, tisztítását mi kezdtük el, 1985, 1986 és 1987 telén 544 áldozatos lélekkel, minden szombaton. Az 1-es számú iskolából is jöttek a gyerekek és a tanárok hóesésben is és mínusz 26 fokban is. Hatalmas erőt adott, hogy láttuk kezünk nyomán tisztulni. Lassanként át lehetett látni az erdőt. Több tonna gallyat égettünk el. Akik nem bírtak fizikailag segíteni, hoztak teát, kávé... ki mit tudott. Most folytatja két ember, szépül, tisztul, talán most már rendbe lehet „tartani”, amíg az autók kerekei le nem tiporják az aljnövényzetet, a benzingőz halálra nem itéli a fákat.

Talán meg lehetne próbálni az elhunyt Nagy Vilmos úr házat megvásárolni, — s onnan lehetne egy lejárat és parkoló a tornacsarnokba. Akkor az autók jórésze maradna kint a Sziksói úton, a Liget csendesebb lenne, hiszen halottak vannak ott a földben — mert temető volt. Minden félreértés elkerülése végett, szeretném a Sportsarnokot és féltem a Ligetet.

Farkas Dezsőné

Válasz egy cikkre

Az elnök válaszol

(a szeptemberi számban megjelent írásra)

Igen tisztelt levélírók!

Az Egyesített Labdarúgó Szakosztály Elnöksége 1993 nyár elején visszavonult a sportkör éléről. Mi, akik teljesen ismeretlenül, kevés sportkörü gyakorlattal rendelkezünk, önzetlenül felvállaltuk a sportkör elnökségét. Úgy gondoltuk, hogy a labdarúgást szerető szurkolóktól, pártoló tagoktól megértést, közreműködést kapunk. Nehéz volt az út idáig, és őszintén bevallom, hogy sokszor gondolkodunk azon, hogy nem igazán van-e kérdésben összefogás Dorozsmán. Több példát tudnék említeni.

Önök azt írják, hogy az Elnök beiktatásakor negyedévenként szurkolói ankétot ígért, és egyet sem tartott meg. Közlöm a megtartott szurkolói ankétok időpontjait: 1993. október hó, 1993. november hó, 1993. december hó: ez utóbbit rendezvényvel (sportbál) együtt tartottuk meg; 1994. május hó, és a legutóbbi 1994. október 9. vasárnap 10.00. Az ígért negyedévenkénti találkozó tehát megvalósult.

Vagy másik példa: több olyan pártolót hívtunk meg, akiknek szóban használható javaslatuk volt és van a sportkört illetően. A meghívásnak azonban egy-két fő kivételével nem tettek eleget. A legutóbbi találkozóra például 200 meghívót küldtünk el, több nyilvános helyen hirdettük a találkozó időpontját, mégis, az elnökség tagjaival együtt összesen csupán 12-en jelentünk meg. Ha mindazok, akiknek jó javaslatuk és segítő szándékuk van, eljönnek a találkozóra, és nehéz

körülményeinket megismerve együtt, de nem egymás ellen oldanánk meg a felvállalt gondokat, akkor nagyobb eredményt érhetnénk el.

Engedjék meg, hogy elmondjak egy esetet. Számunkra érthetetlen volt, hogy miért haragudott a szurkolók egy része Ottlik Sándor volt edzőre. A legkirívóbb példát megemlíteném: azt mondja az egyik szurkoló (még nem nevezem meg): „ha nem Ottlik Sándor lesz az edző, akkor 500 000 Ft-ot adok a sportkörnek.” Sajnos nem Ottlik Sándor az edző, ismert elhatározása miatt, ám az 500 000 Ft mindaddig nem érkezett meg. Több más, hasonló példát tudnék megemlíteni. Végezetül engedjék meg, hogy megragadjam az alkalmat, hogy két kérdést felvessek. Az egyik: igazából *egységes sportkört* kellene létrehozni Kiskundorozsmán. Nem csak azért, mert egységben az erő, hanem a város önkormányzatánál is nagyobb anyagi támogatásra lehetne szert tenni. A másik: a hazai mérkőzéseken tisztelettel kérem, ne szidalmazzuk a játéktehetőket, játékosainkat, mert ez beláthatatlan következményekkel járhat. Mindezekkel együtt is, a Dorozsmai Naplón keresztül megköszönöm szurkolóink eddigi támogatását. A dorozsmai labdarúgás utánpótlásának érdekében kérem, jöjjenek el rendezvényeinkre, ahol közösen kialakítjuk elképzelésünket a jövőt illetően. Nagyobb híve vagyok ugyanis a szemtől szembeni beszélgetésnek, mint a levelezésnek.

Tisztelettel:

Fejes Ernő
elnök

Olvasóink leveleiből

— Hová lett a kereszt Dorozsma széléről? — kérdezik néhányan. Miután szépen rendezték a szorgos kezek, sőt be is kerítették, eltűnt onnan. Valaki csak tud róla?

*

— A postások, az újságkihordók és más, a házak közt hivatalosan járkálók nehezményezik, hogy sok helyen nem találnak házszámot, és ami a legszerényebb kérésük volna, levélszekrényt sem. Most ismét kéri, segítsék őket munkájukban.

*

— Van-e eredménye az aláírásgyűjtésnek a Szegedtől leválás ügyében? Jó lenne ezt nyilvánosságra hozni, mi lett az eredmény — kéri az ívet aláírók.

*

— A kézilabdapályához vezető út, ami a gépállomás mellett van, igen rossz állapotban található. Jó lenne mielőbb megcsináltatni, hiszen oly sok idegen is megfordul arra felé. Talán társak lennének az arra lakók is.

*

— Köszönet illeti az Önkormányzatot, hogy az utóbb megépült utakat újrászorták, így a telet jobban viseli majd. Várja a Jerney és a Barátság utca is a „telikabátot”.

*

— Mi a célja az Önkormányzatnak azokkal a bozotos terekkel, amit annak idején beépítéskor kihagytak játszótérnek? Csak a gaz lepi, gidres-gödros, a kinőtt olajfák csúfítják. Van belőle Dorozsmán jónéhány — kéri az arra lakók.

Ki tudja, miért

nem töltik be a volt Szövőgyár előtti pocsolyát? Az autók leálló helye a járda, különösen esténként, amikor a videóhoz mennek.

*

nem nyesik fel a fákat a temető előtt? Jönnek a halottak napi ünnepek, az autók nem tudnak leparkolni.

*

olyan szemetes egész Dorozsma?

*

Többen igényelnék Dorozsmán legalább egy *kátyás* telefont — és több működőt.

Móra Mihályné

Tisztelt Szerkesztőség!

Mindig örömmel olvastam a „Dorozsmai Napló” híradásait környezetünk gondjairól, örömeiről, s a különböző híradásokat, tájékoztatásokat, elmélkedéseket. Eddig tökéletes harmóniában éltem a lappal, de nyár óta hiányérzetem támadt. Az egyik számban — a címlapon — elbúcsúztatták a Jerney János Általános Iskola régi igazgatóját. A másik oldalon meginterjúvolták a Jerney János és a Szeged-Kiskundorozsma 1. sz. Általános Iskola új igazgatóit. Csodálkozva kérdelem: csak a Jerney iskolából ment nyugdíjba az igazgató? Úgy érzem, a Szerkesztő Bizottságnak talán lett volna annyi feladata, hogy megemlítsék — ha az iskolában nincs olyan tollforgató ember, aki erre alkalmasnak érezné magát — a másik iskolából, a „régiből” is nyugdíjba vonult az igazgató, Joó Ferenc. A két iskola szétválása óta vezette az 1. sz. iskolát, de dorozsmai ember lévén, mindenki Fecőja volt. Az iskola igazgatóhelyettese Gátfalvi Kristófné — akit szintén nem kell bemutatni egyetlen dorozsmainak sem — szintén nyugállományba vonult. Mint tanító néni, majd igazgatóhelyettes, évek óta elismerést és csodálatot vívott ki. Feltennem a költői kérdést: Ők nem érdemelték meg, hogy legalább a híradás szintjén megemlítsék a nyugállományba vonulásukat? Magam — aki nem vagyok tollforgató egyén — úgy érzem, tartozunk e két embernek, akik oly sokat tettek a nevelés területén Dorozsma felemelkedéséért, s akik mindig szívügyüknek tekintették a lakosság problémáit — megemlítsük, ha késve is, érdemeiket elismerjük, nem felejtjük el őket, s töltsék boldogan nyugdíjas éveiket. Kérjük további aktív tevékenységüket a városkörzet — Kiskundorozsma — érdekében.

VE

Az Idősek Hónapja — október

Nem akármilyen apropóból találkoztam Turcsányi Imrénével, a helyi Vöröskereszt Titkárával, aki kérte, tolmácsoljam a lapon keresztül a következőket az Idősek Hónapja alkalmából:

— A családok éve, valamint az idősek hónapja alkalmából sok szeretettel köszöntöm a nyugdíjasokat, a kismamákat, a nagymamákat, a bácsikat, a néniket, a családokat egyaránt.

— Hogy rendeltetését betöltsé szervezetünk, támogatók is kellettek. Róluk sem feledkeztünk el. Köszönet Bányay Attilának az anyagi segítségért, hogy nyugdíjasainkat időnként megvendégelhettük. Köszönet Géczy Tibornak, a *kábel TV* munkatársának a felvételeinkhez nyújtott segítségért, valamint Papp Istvánnak, a Polgármesteri Hivatal kirendeltségvezetőjének, hogy a terem fűtéséről gondoskodott és azt rendelkezésünkre bocsátotta.

— Végül kívánunk jó egészséget Dorozsma összes lakójának, a 3600 családnak. A betegeknek gyógyulást, az egészségeseknek jó munkát, a családoknak békés családi életet.

Bízunk abban, hogy szűk anyagi lehetőségünk ellenére is szeretettel veszik jókívánságainkat, amit e lapon keresztül küldünk el — fejezte be Panni néni.

Móra Mihályné

Októbertől ifjúsági oldal!

A Dorozsmai Napló szerkesztősége köszönti, és örömmel enged teret az írásaikkal másodízben jelentkező fiatal társaságnak.

Cikkeiknek lapunk a jövőben külön oldalt szán!

Fiatalok figyelem!

Ezúton tájékoztat benneteket az Ifjúsági Oldal szerkesztősége, hogy egy fővel gyarapodott a szerkesztőség létszáma.

Most ő mutatkozik be nektek:

Zsolt vagyok, 19 éves. Esti iskolába járok, mellette a Postás Sportklubban tekézem. Szeretem a rockzenét, szeretek olvasni és sok mindent csinálni.

Ezúton szeretnék ismét felkérni benneteket, hogy küldjétek rajzokat (grafikákat), költeményeket, verseket, novellákat.

Ha valami ötletetek vagy kérésetek van, írjatok!

SZIASZTOK!

PINCEKLUB: avagy volt egyszer egy BLUES PINCE

Nem szombat, csak péntek esti „láz”. Valamikor, nem olyan rég, a múlt évben, elég sokan jártak ide. Nem volt nagy tömeg, de gyakran nem jutott fotel az ide betérőknek.

Sör, bor, üdítő és vidám hangulat — a szoliditás határain belül — ez jellemezte ezt a kis klubot.

Szólt a zene az „ősregi” lemezekről és a nem olyan régi kazettákról, de mindezek mellett élő zene is szólt.

Erről Vass József és Farkas Dezső gondoskodott egy szájharmonika és egy szál gitár segítségével. Néha beszállt egy-egy vendég is, ilyenkor a közönség velük együtt énekelt.

Semmi rosszat nem tudnék ellenük — ellenünk — felhozni, hiszen a termet mindig tisztán, rendbe téve hagyták el.

Nemcsak az „öregek” jártak ide le, hanem a fiatalok is, akik — talán kissé beképzeltségnek hangzik — valamit tanulhattak itt. Hiszen mindig szó esett a zenéről, vagy esetleg valamiféle ötletéről, ami azután sajnos nem valósult meg.

Sokféle tapasztalat cserélt itt gazdát, jártak ide zenélni vágyó „gyerekek”, akik itt tanulhattak valamennyit.

Azután eljött az idei ősz, két fiatal a régi működtetővel együttműködve megnyitotta az ajtót ismét, de sajnos egyre kevesebben jöttek, jönnek.

Ezért a Blues Pince működtetői nevében, fel szeretném kérni mindazon fiatalokat és öregeket, akik megtehetik azt, hogy péntek este egy-két órát feláldozhatnak az idejükből, hogy jöjjenek el, és látogassák meg ezt a klubot.

Ha zenélnék, vagy zenélni akarnak, fogják meg a hangszerüket, vagy csapják hónak alá a kedvenceik albumát, és nézzenek ide le.

A Blues Pincét a Művelődési Ház udvarán megtalálják.

Nyitva tartás: minden pénteken este héttől tizenegyig.

Papp Szilveszter Zsolt

A Szerkesztőség

Kábulat

A kábítószerelésnek többféle formája létezik, az úgynevezett „enyhébb füvezéstől” a „kemény belövésig”. Ez lassan népbetegség lesz a mai fiatalok körében. Ők szinte mindenütt találkozhatnak vele, a házi buliktól kezdve az iskolákig.

Persze ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy mindenütt hozzájuthatnak, de a különféle narkotikumok nagyon könnyen hozzáférhetőek.

Nagyon sokan azért próbálják ki, mert kíváncsiak, vagy pedig azért, mert menekülnék valami elől. Sok fiatal élete tönkrement már, mert rászokni könnyű, de leszokni iszonyatosan nehéz.

A „halál vágató lovasa” sok mindenit elért már, egyszerű és híres embereket egyaránt.

A statisztika minden évben egyre nő, és ez alól egyetlen ország sem kivétel.

Kinek a hibája mindez?

Erre a kérdésre nehéz választ találni.

Talán azoké, akik előállítják, azoké akik árulják vagy azoké akik fogyasztják?!

Ez elől nincs menekvés, ha valaki egyszer elkezd, nem biztos hogy túléli, vagy hogy valaha is kiheveri.

DE MÉGIS EGYRE TÖBBEN KEZDIK EL!

Most riportot közlünk két olyan emberrel, akik véleményt mondanak erről a problémáról, a saját szemszögükből nézve.

Papp Szilveszter Zsolt—Zsótér Zita

Riport I.

16 éves szakmunkástanuló fű:

- Kábítószerrel már?
- Ha úgy nézzük igen.
- Ezt, hogy érted?
- Szerintem a „füves” cigi senkinek se árt...
- És keményebb drogokat próbáltál már?
- Még nem, hacsak a gyógyszereket nem vesszük annak.
- És ki akard próbálni őket?
- Nem! Én beérem a „lazább” szerekkel...
- Elárulnád, hogy miért kezdted el?
- Kíváncsiságból. Azután meg azért folytattam, illetve akkor, amikor otthon összehaléztam a szülőimmel.
- És mi volt a „balhé” oka, ha nem vagyok indiszkrét?
- Az iskola, meg hogy sokat csavargok.
- És ezt te megoldásnak talárod a problémára?
- Mondjuk úgy, bár ez szerintem hülyeség...
- Akkor miért csinálod még mindig?
- Jólesik a kábulat, az hogy olyankor „elvonulok” a világtól.
- És nem is akard abbahagyni soha?!
- De. Majd, ha eljön az ideje...
- És nem félsz, hogy drogfüggő leszel?
- Őszintén? Ezen még nem gondolkodtam.
- És mit üzensz azoknak, akik még nem narkóznak?
- Hát talán annyit, hogy ne szokjanak rá...
- Köszö.

Riport II.

16 éves gimnazista lány:

- Kerültél bármilyen kapcsolatba a kábítószerrel?
- Nem. Nem is akarok!
- Társaságodban van aki él vele?
- Igen, van.
- Mi a véleményed róla?
- Hülyeség az egész, ha csinálnám is, nem vágnék fel vele!
- Szerinted miért csinálják?
- Lehet, hogy kedvtelésből, de lehet, hogy felvágjanak vele, vagy pedig lelki problémák miatt.
- Te miért nem akard kipróbálni?
- Mert nincs rá szükségem, és — mint már mondtam — hülyeségnek tartom.
- Szerinted mennyire nehéz hozzájutni?
- Ha valaki nagyon akarja, úgyis hozzájut...
- Mit gondolsz Konrád Györgyről, aki azt mondta, hogy a „füves” cigarettát esetleg lehetne engedélyezni?
- Igaza is van, meg nem is!
- Mit üzensz azoknak, akik narkóznak?
- Csinálja, de csak ha meg tudja mondani, hogy mi jót talál benne...
- Köszö.

DOROZSMAI PRIVÁT MINI ABC

Dorozsmai u. 187. Telefon: 06-60-354-513

Nyitva tartás: hétfőtől péntekig 5.30—19.00 óráig
szombaton 5.30—14.00 óráig vasárnap 6.00—10.00 óráig

Az ABC-ben mindent egy helyen megtalálhat olcsó áron. Minden héten AKCIÓ kedvező árakkal.

VÁROSVÉDŐ kártyával rendelkezők számára 5% engedményt adunk,
500 Ft feletti vásárlás esetén.

SZETIKETT étkezési jegyet is beváltunk.

Újabb szolgáltatásunkkal állunk a vásárlók rendelkezésére.

Üzletünkben **BÜFÉT** is üzemeltetünk, melyben kávé, cappuccinót, külföldi technológiával előkészített és helyszínen készresütött **PÉKSÜTEMÉNYEKET**, valamint rendezvényekre előkészített ajándécsomagokat is készítünk.

A kibővült eladótérrel a hentesáru és baromfi hús kínálatunk is megnövekedett.

Szeretettel várjuk vásárlóinkat!

A cipőosztályra

őszi és téli cipők
érkeztek.

Konfekció

és

méteráru osztályunkat

bő választékkal
megnyitottuk.

A dorozsmai ABC-be

szeretettel várja
régis és új vásárlóit

a

DEVIDZON BT.

HERBACSEK JÓZSEF

üveges
Balajthy u. 2.

Értesítjük kedves vendégeinket,
hogy üzletünk bővített
szolgáltatással újra üzemel.

Mindenkit szeretettel várunk.

FODRÁSZAT,

KOZMETIKA,

SZAUNA ÉS

SZOLÁRIUM.

ETA és társai

(Barátság és Málna utca sarok)

Telefon: 361-309

OCSKÓ FERENC

villanszerelő mester
elektromos gép-
és készülékjavító technikus

vállalja:

épületek villanszerelését,
elektromos gépek javítását,
boylerek vízkötelenítését.

Dorozsma, Vadliba u. 36.

Telefon: 323-327

KERÉPSZER KFT.

**Megnyitottuk TŰZÉP és
ÉPÍTŐANYAG telepünket.**

Szeged, Széksósi út 78.

Nyitva tartás:

hétfőtől szombatig

07—16 óráig

szombaton 08—12 óráig

Telefon: 62/311-344, 62/323-728,
62/323-406

Építőanyagok nagy választékban,
cement, oltott mészkő akció áron.

A nálunk vásárolt anyagok
szállítását is vállaljuk.

*Őrizze meg bőre fiatalágát
professzionális készítményeimmel!*

Ajánlatom:

- bioenergetikus- és dekoltázsmasszázs
- rántalanítás,
- kézfinomítás,
- fülbevaló belövés

**Kedvezményes bérletek,
egy kezelés ingyenes!**

Pál Éva

kozmetikusmester

A svájci „Cosmetic” cég egész Európában
elfogadott diplomájával.

Kiadja: Dorozsmai Napló Baráti Kör

Felelős kiadó: Ocskó Margit. Hirdetések: Móra Mihályné (361-524) Ocskó Margit (361-010), Vass József.

Felelős szerkesztő: Atlasz Henrik. Olvasószerkesztő: Ácsné Fekete Ilona

Szerkesztőség: Anderle Ádám, ifj. Farkas Dezső, Farkas Dezsőné, Gábor András, Móra Mihályné, Moró János, Ocskó Margit,

Szakácsné Molnár Mária, Vass József.

Megjelenik havonta, 3600 példányban.

A szerkesztőség tagjaival személyesen minden hónapban, második csütörtökön 17—18 óra között találkozhatnak a művelődési házban.

Székhely: Petőfi Sándor Művelődési Ház. Dorozsma, Negyvenyolcas u. 12. Telefon: 361-010

Officina Kft. 6701 Szeged, Pf.: 1121. Telefon: 483-394 — 94-2036